సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 23-09-05, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

మనం చరిత్ర జాగ్రత్తగా చూస్తే హిందూమతంకాని, మహమ్మదీయమతంగాని, జైనమతంగాని ఏ మతస్థులైనా మన మహర్షులు, మహాత్ములు అందరూ కూడా మానవుడిని అసలు దుఃఖం ఎలాఉంటుందో తెలియనిస్థితికి తీసుకొనివెళ్ళటానికి ప్రయత్నం చేసారు, కొంతవరకు సక్సెస్ అయ్యారు. పూర్వం కంటే ఇప్పడు టెక్నాలజీ పెరిగింది, మెడిసిన్ అభివృద్ధి అయ్యింది. సైన్స్ మనకు కొంతవరకు కంఫర్టు తీసుకొని వచ్చింది కాని మానవుడిని దుఃఖంలేని స్థితికి సైన్స్ తీసుకొని వెళ్ళలేక పోయింది. మీరు ఎప్పడూ రీజన్‌ను విడిచిపెట్టవద్దు. నేను ఏదైనా ఒకమాట చెపుతూఉంటే అది ఎంతవరకు రీజన్‌కు అందుతోందో చూసుకోండి, మూఢనమ్మకాలు పెట్టుకోవద్దు. మాకు చేతనైతే మీ చైతన్యస్థాయిని పెంచాలి, మీ వివేకాన్ని పెంచాలి కాని మీకు ఉన్న తెలివితేటలను చంపేయకూడదు. ఇతరులు ఎవరైనా మోసం చేయటానికి ప్రయత్నం చేస్తూఉంటే అందులో పడకుండా ఉండటం కోసం మనకు రీజను అవసరం, తెలివి అవసరం, కూల్‌థింకింగ్ అవసరం. మన శరీరం ఏదో రోజున చనిపోతుంది. "ది బాడీ మస్ట్ గో బికాజ్ ఇట్ ఈజ్ నాట్ ఐ" ఈ శరీరం మనల్ని విడిచిపెట్టేసి వెళ్ళిపోతుంది ఎందుచేత నంటే అది మనం కాదు. నేను కానిదానితో ఏదోరోజున విడిపోవలసిందే. మనం పూర్ణసుఖం, ఆభవసుఖం, చిత్‌సుఖం పొందలేకపోవటానికి కారణం ఏమిటి అంటే ఈశరీరం భూమి మీదకు వచ్చినది మొదలు శరీరం చనిపోయేవరకు మనం కానిదానితో తాదాత్మ్యం పొందుతున్నాము, మనం ఏదైతేఅవునో దానిని తెలుసుకొనే ప్రయత్నం చేయటంలేదు, దానికి సంబంధించిన శ్రవణం లేదు, అభ్యాసం లేదు, కృషి లేదు. ఏమీలేకుండా ఏవో మేజిక్‌లవల్ల, జిమ్మిక్కుల వల్ల దుఃఖంలేనిస్థితిని పొందలేవు. ఎంతకాలం అయితే తన దేహానికి, తన మనస్సుకీ, తన తెలివికి పరిమితమై ఉన్నాడో అంతకాలం ఈ శరీరంలో ఉన్నప్పడే కాదు, రాబోయే శరీరంలో కూడా దుఃఖంలేనిస్థితికి వెళ్ళే అవకాశం లేదు. ఇక్కడ మనం ఇంతమంది ఉన్నాము, భగవంతుడిని ప్రేమిస్తున్నాము అని అనుకొంటున్నా ము. లోకానికి సంబంధించిన వాంఛలతో సంబంధం లేకుండా హృదయపూర్వకంగా భగవంతుడిని ప్రేమించేవారు మనలో ఎంతమంది ఉన్నారు. గుడికి వెళుతున్నారు, అభిషేకాలు చేస్తున్నారు, ఏదేదో చేస్తున్నారు, మీ పద్ధతిలో మీరు చేస్తున్నారు. భగవంతుడిపట్ల మీకు

ఉన్న ప్రేమలో లోకానికి సంబంధించిన విషయాలు, భౌతిక విషయాలు ఏమీ అంటుకోకుండా హృదయపూర్వకంగా ఈశ్వరుడిని మనలో ఎవరైనా ప్రేమిస్తున్నామా? లేదు. వాటివలన లోకానికి సంబంధించిన విషయాలు కొన్ని నెరవేరవచ్చుకాని మనకు మోక్షం లేదు, శాంతి లేదు, నిర్వాణసుఖం లేదు. మనకు అసలు ఒక ప్లానింగ్ లేదు, దీర్ఘదృష్టి లేదు. ఈ రోజు మనకు కడుపునొప్పిగా ఉంటే దేవుడు ఈ కడుపునొప్పి తగ్గిస్తేచాలు, ఇంకేమీ అక్కరలేదు అనుకొంటాము. మీరు మహాపండితులను చూడండి, ధనవంతులను చూడండి, రాజ్యాలను పాలించే రాజులను చూడండి ఎక్కడో ఒకచోట, ఏదో రూపంలో వారిని దుఃఖం వెంటాడుతూ ఉంటుంది. కారణం ఏమిటి అంటే మనం కానిదానితో తాదాత్మ్యం ఉన్నంతకాలం తాత్కాలికంగా మనకు దుఃఖం లేనట్లు అనిపించినా మనిషికూడా నీడ వెంటాడినట్లు ఆ జీవుడిని దుఃఖం వెంటాడుతుంది. శరీరం చనిపోయేలోపు నూటికి 99 పాళ్ళు కాదు, నూటికి నూరు పాళ్ళు ఆత్మానందంలో, ఆత్మశాంతిలో ఎవడైతే ఓలలాడుతున్నాడో వాడికి మాత్రమే పునర్జన్మ లేదు, మిగతావారినందరినీ పునర్జన్మ వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. వాసనను జయించటం మీరు అనుకొన్నంత తేలికకాదు, ఏవో చిట్కాల వలన వాసన నశించదు. దీనికి భగవంతుడు గీతలో అభ్యాసము, వైరాగ్యం చెప్పాడు. పూర్వజన్మ సంస్కారాన్ని బట్టి ప్రతీవాడి మనస్సు ఏదో లోకానికి సంబంధించిన విషయాల గురించి ఆలోచిస్తూ ఉంటుంది. మనస్సు ఇప్పుడు ఏ విషయాలనయితే చింతిస్తోందో ఆ విషయాలలో నుండి మనస్సును మళ్ళించి, ఆ మనస్సుతోటే భగవంతుడిని చింతిస్తూ ఉంటే అప్పుడు భగవదభిముఖంగా నీ మనస్సు ప్రయాణం చేస్తుంది, అది అభ్యాసము. మనం ప్రయత్నం చేసినా సక్సెస్ అవ్వకపోవటానికి కారణం మనకు ఉండ వలసినంత వైరాగ్యం లేదు. నిజంగా వైరాగ్యం ఉన్నవాడికి అసలు లోకవిషయాల మీద వాడి మనస్సు వాలదు. మనం దేహాన్ని, మనస్సును, బుద్ధిని ప్రోపర్‌గా ఉపయోగించుకోలేక పోతున్నాము. మనది విషయాలకు పరిమితమైన బుద్ధి, ఈ విషయబుద్ధికి ఆత్మజ్ఞానం రాదు. చిలుకలు మనం రామ అంటే రామ అంటాయి, కృష్ణా అంటే కృష్ణా అంటాయి. అక్కడ మనస్సు ఉండదు, ఎందుకు అంటోందో దానికి తెలియదు. మనం కూడా అలా యాంత్రికంగా తయారయ్యాము. భజన చేస్తే యాంత్రికంగా చేస్తాము, భగవంతుడికి ఏదైనా అర్చన చేస్తే యాంత్రికంగా చేస్తాము, అక్కడ మనస్సు ఉండదు, ప్రేమ ఉండదు, శాంతి ఉండదు, ఆప్యాయత ఉండదు. జీవితాలు ఇలా యాంత్రికంగా

వెళ్ళిపోతున్నాయి, ఏదోరోజున యాంత్రికంగా చనిపోతాము. సర్వం క్షణికం. మనం అనుభవించే లోకానికి సంబంధించిన సుఖాలు క్షణికం, మన అనురాగాలు క్షణికం, మరణం క్షణికం. మీకు ఏదైనా సంతోషం రావచ్చు, సంతోషానికి కారణాలు ఉండవచ్చు. అది పెర్మనెంట్‌గా ఉండదు, అదీ క్షణికమే. లోకంలో సర్వం క్షణికం. మీకు అదృష్టం పెర్మనెంట్‌గా ఉండదు, దురదృష్టం పెర్మనెంట్‌గా ఉండదు, ఇది కూడా క్షణికమే. ఈ అదృష్టం, దురదృష్టం మనస్సుకే, దేహానికే, ఈ రెండూ మనం కాదు, అక్కడికి మన మనస్సు ఎదిగి వెళ్ళటం లేదు. మీకు ఏవైనా కోరికలు ఉన్నా, వాసనలు ఉన్నా దేహంతో, మనస్సుతో, బుద్ధితో తాదాత్మ్యం ఉన్నంతకాలం అవి ఎంతోకొంత పెరుగుతూ ఉంటాయి కాని అవి నశించవు. అందుకే అభ్యాసం అవసరం. ఒక విషయం మీరు బాగా గుర్తుపెట్టుకోండి. మీరు పాలకొల్లులో ఉన్నారా? నర్సాపురంలో ఉన్నారా? లేకపోతే హిమాలయాలలో ఉన్నారా అనేది ముఖ్యం కాదు. సబ్జక్టు మీరు బాగా అర్థం చేసుకోండి. నేను హిమాలయపర్వతాలకు పారిపోతాను అనుకోండి, అక్కడ ఏదో గుహలో కూర్చొంటాను అనుకోండి, అభ్యాసం ఏమీ చేయను అనుకోండి, దాని వలన ప్రయోజనం ఏమీ లేదు. మన ఇంటి దగ్గర మనం ఉండి, మన పని ఏదో మనం శ్రద్ధగా చేసుకొంటూ అభ్యాసం చేసుకొంటాము అనుకోండి. హిమాలయపర్వతాలలో ఆ గుహలో ఉన్నవాడికంటే ముందు మనం బాగుపడతాము. అభ్యాసం లేనప్పుడు గుహలలో కూర్చొన్నా, సన్యాసాశ్రమంలో ఉన్నా ప్రయోజనం లేదు. నీవు గృహస్థాశ్రమం లో ఉన్నావా? సన్యాసాశ్రమంలో ఉన్నావా? అనేది ముఖ్యం కాదు. నీ అభ్యాసం ఎలా ఉంది అనేది ముఖ్యం. మన మనస్సు యొక్క చాపల్యం తగ్గించటం కోసం, లోకంతో సంబంధం లేకుండా మనో దేహములతో సంబంధం లేకుండా ముగింపులేని శాంతిని, ఆనందాన్ని మనకు అందించటం కోసం అనేక సందేశాలు, అనేక ఉపదేశాలు. మనచేత చూడబడే ఈ ప్రపంచం అనిత్యం, ఇది క్షణికం, ఎవరూ నావారు కాదు, నేను ఎవ్వరి వాడనూ కాదు అనుకొంటూ భగవంతుడు నీకు కేటాయించిన పనిని శ్రద్ధగా చేసుకోవాలి. ఈ దేహం చనిపోతే ఏముంది, ఈ తుక్కును తీసుకొనివెళ్ళి పడేస్తారు. కళ్ళు మూసాము అనుకోండి ఎక్కడో సమాజం గొడవ వదిలి వేయండి, ఇంట్లో వారికి మనకు ఏమీ సంబంధం లేదు, ఇది మీరు బాగా అర్థం చేసుకోండి. అనిత్యమైన ప్రపంచంలో దుఃఖపూరితమైన ప్రపంచంలో మనం ఉన్నాము. ఇది క్షణికం, ఇది అశాశ్వతం. ఇది దుఃఖాలయం అని అర్థం

చేసుకొని కళ్ళు మూస్తే ఒకరికి ఇంకొకరికి ఏమీ సంబంధం లేదు అని ఎరుకకలిగి నీపని నువ్వు చేసుకో. అంటే అందరితో పాటు పనిచేసుకొంటూ ఏదోరోజున చావు వస్తుంది కదా, ఆ చావు వచ్చినప్పడు ఏమీ ప్రయాసలేకుండా, జాగ్రత్తగా ఈ శరీరంలో నుండి ఎలా విడిపోవాలో ఇప్పటినుండి నీవు ట్రైనింగ్ పొందాలి, అదే సాధన. ఎప్పడూ మీరు ఒకటి దృష్టిలో పెట్టుకోండి. పరిస్థితులు మీకు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా కూడా మీ నిశ్చలత్వం, నిర్మలత్వం, ఏకాగ్రత, వినయం, శాంత చిత్తం ఎన్నడూ విడిచిపెట్టవద్దు. మేము సంవత్సరాల తరబడి యోగాభ్యాసం చేస్తున్నాము అని కొంతమంది చెపుతూ ఉంటారు కాని ఆ ముఖంలో నిశ్చలత్వం ఉండదు, నిర్మలత్వం ఉండదు, చూపులో శాంతి ఉండదు, మాటలో సౌందర్యం ఉండదు మరి ఆ యోగం ఎందుకు చేస్తున్నట్లు? మీరు నిశ్చలంగా ఉండగలిగితే, నిర్మలంగా ఉండగలిగితే, శాంతచిత్తంతో ఉండగలిగితే, ధర్మం పట్ల గౌరవం కలిగిఉంటే, కర్తృత్వం లేకుండా కర్మ చేస్తూ ఉంటే మన ప్రవర్తనలో జ్ఞానం వస్తుంది, మన ప్రవర్తనలో శాంతి వస్తుంది అంతేగాని శాంతి ఎక్కడో ఉంది అని అనుకోవద్దు. మీరు చాలా అభివృద్ధిలో ఉన్నారు అనుకోండి. మీకు ఎవరంటే బాగా ఇష్టమో వారిని మీ అంతటి వారుగా చేయాలని, పెద్దవారిగా చేసేయాలని మీకు అనిపిస్తుంది. అలాగే భగవంతుడికి మనం అంటే బాగా ఇష్టం కాబట్టి ఆయన ఏ స్థితిలో ఉన్నాడో ఆ స్థితికి మనలను తీసుకొనిపోవాలని ఆయన చూస్తున్నాడు. భగవంతుడు మనలను ఎంతగా ప్రేమిస్తున్నాడు అంటే ఆయన ఎంత సుఖాన్ని, ఆనందాన్ని అనుభవిస్తున్నాడో, అటువంటి స్థితిని మనచేత పొందింపచేయాలని చూస్తున్నాడు, ఆయన స్వరూపాన్ని మనకు ఇవ్వటానికి చూస్తున్నాడు. భగవంతుడు అంతటా ఉన్నాడు, ఆయనలేని చోటు అంటూ లేదు, అటువంటి స్థితికి తీసుకొనిపోవటం కోసం భగవంతుడు మనకు బోధిస్తున్నాడు. ఇవి కాలక్షేపం కోసం చెప్పిన మాటలు కాదు, అహంకారం కోసం చెప్పిన మాటలు కాదు. మీ అమ్మాయి అంటే మీకు బాగా ఇష్టం అనుకోండి, వారి కుటుంబాన్ని ఎలా బాగుచెయ్యాలి, ఎలా అభివృద్ధిలోనికి తీసుకొనిరావాలి అని ఒక్క నిద్రలో తప్పించి మిగతా టైము అంతా దాని గురించే ఆలోచిస్తారు. ఒక హ్యూమన్ మైండ్ ఇంకో మనిషిని ఇంత ప్రేమించినప్పడు డివైన్ మైండ్, ఆ చైతన్యం, ఆ ఈశ్వరుడే మనలను ప్రేమిస్తూ ఉంటే, ఆయన ఒడిలో మనకు స్థానం ఇస్తూ ఉంటే, ఆయన హృదయంలో మనకు స్థానం ఇస్తూ ఉంటే మనకు జ్ఞానం రాకుండా ఆపుచేసుకోగలమా?

మనకు అసాధ్యం ఉంది కాని భగవంతుడికి అసాధ్యం అంటూ ఏమీ లేదు.

మీకు ఎంత ధనం ఉన్నా, ఎంత పాండిత్యం ఉన్నా, ఎంత అధికారం ఉన్నా అది మీ సొంతం కాదు. అంతా భగవంతుడిదే. ఇందులో మీ సొంతం ఏమీ లేదు, అంతా భగవంతుడు మనకు ఇచ్చినదే. మన అహంభావన వలన, మనకు వివేకం లేకపోవటం వలన యిదంతా మనం సొంతం అనుకొంటాము. అందుచేత మనకు గర్వం వస్తోంది. భగవంతుడు ఇవ్వకుండా మనకు ఏదీ రాదు. ఈ జన్మలో బాగా ఉన్నామని రాబోయే జన్మలో కూడా బాగా ఉంటాము అనుకోకండి. ఇవాళ శరీరం ఆరోగ్యం బాగుంది, రేపు ఎలా ఉంటుందో మనకు తెలియదు. కర్మఫల దాత ఈశ్వరుడే. ఏమండీ మేము సంపాదించినది వాళ్ళు తింటూ అలా పడిఉంటే పదితరాలు వరకూ వెళ్ళిపోతుంది అని కొంతమంది అంటారు. అసలు మనం డబ్బు సంపాదించినప్పడే అది ఎప్పడు పోవాలో కూడా నిర్ణయింపబడి ఉంటుంది. అది మనకు తెలియదు. పెద్ద పెద్ద సామ్రాజ్యాలే అంతరించిపోయాయి, మనం సంపాదించిన డబ్బు ఎంత? మన శరీరం ఈ భూమి మీదకు వచ్చినప్పడే అది ఎప్పడు మరణించాలో నిర్ణయింపబడి ఉంటుంది. మనిషి పుట్టాడు అంటే చనిపోయాడనే అర్థం, ఏదయినా సరే వచ్చింది అంటే అది పోయిందనే అర్థం. నీ శరీరం అంటే నీకు ఇష్టం, ఇష్టం ఉన్నా ఫరవాలేదు ఈ దేహమే ఆత్మ, దేహం తప్పించి ఏమీలేదు అనుకోవటం. దేహం అంటే నీకు ఎంత ఇష్టం ఉన్నా అది పోతుంది. ఎందుచేతనంటే అది నీవు కాదు. ఈ లోకాన్ని మనం ఏదో గొప్పగా చూస్తాము, కృష్ణుడు ఈ లోకం గురించి ఏమన్నాడు అంటే ఇది అశాశ్వతం, అనిత్యం అని చెప్పేసి వదిలేయలేదు. ఇది దుఃఖాలయం అన్నాడు. ఎటుచూసినా ఇక్కడ దుఃఖమే. పుట్టుక దుఃఖం, మరణం దుఃఖం, జబ్బు దుఃఖం, నీవు ఏదో ఊహించు కొంటూ ఉంటావు, అదీ దుఃఖమే. నీ మనస్సును, బుద్ధిని నియమించుకోవాలి. ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనకు అవి ఫిట్ అయ్యేలా చూసుకోవాలి. నేను 1987లో మద్రాసులో ఒక డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్ళాను, ఆయన చూసారు మందులు వ్రాసి ఇచ్చారు, వంద రూపాయలు తీసి ఇచ్చాను. ఏమండీ నేను మీకు చేసిన పనికి 50 రూపాయలు సరిపోతాయి అని మిగతా 50 రూపాయలు తిరిగి నాకు ఇచ్చేసారు. వర్క్ ఫర్ లవ్. నువ్వు ప్రేమకోసం చెయ్యి. కేవలం జీతం కోసం పనిచేస్తే నీకు జీతం వస్తుంది, పొట్ట వెళ్ళిపోతుంది, అసలు సున్న. నీకు మోక్షసుఖం కావాలంటే ప్రేమకోసం పనిచెయ్యి, నువ్వు చేసిన పనికి డబ్బు తీసుకో, నీకు

పొట్ట ఉంది కాబట్టి దాని పోషణకు డబ్బు అవసరం. మేము ఇతరుల కోసమే పని చేస్తున్నాము, ఇతరుల కోసమే బతుకుతున్నాము అని కొంతమంది అంటారు, ఆ మాటలు నూటికి నూరుపాళ్ళు అసత్యం. మీకు డబ్బు ఉంటే పది రూపాయలు పెట్టుకోండి అంతేగాని వారికోసం మీరు బాడి చేసుకోవటం, కడుక్కోవటం ఇవన్నీ ఎందుకు? ఇతరులకోసం ఆలోచించేవారు, వారి కోసం బాధపడేవారు ఎక్కడో ఒక్కడో, ఇద్దరో ఉండవచ్చు కాని ఇదంతా కామన్ అని మనం అనుకోవటానికి అవకాశం లేదు. మంచిచూపు, మంచి ప్రవర్తన, మీరు సంపాదించుకొనే సంపాదనలో ధర్మం, ఒక నియమం ఉండాలి. అలా కనుక మీరు జీవిస్తూ ఉంటే ఇవన్నీ మిమ్మల్ని మోక్ష స్థితికి తీసుకొని వెళ్ళవని మీకు ఎవరైనా చెప్పారా? దీనిని చెప్పకుండా చెప్పటం అంటారు. ఈ దేవుడు, దెయ్యాల మాట వదిలి వేయండి. మనం మాట్లాడే మాట ఎప్పడూ మనకు దుఃఖాన్ని తీసుకొని రాకూడదు, ఇది బాగా గుర్తు పెట్టుకోండి. మనం చేతితో చేసే పని మనకు ఎప్పడూ దుఃఖాన్ని తీసుకొని రాకూడదు. ఎవరినయినా చూసి మనస్సులో అసూయపడతాము అనుకోండి, మంచిని కూడా చెడ్డగా చెపుతాము అనుకోండి ఇదంతా మన మనస్సులో వచ్చే వికారం, మనకు వచ్చే ఆలోచనలో ద్వేషభావం. మనం మాట్లాడే మాట ద్వారాగాని, చేసే పని ద్వారాగాని, మనకు వచ్చే ఆలోచన ద్వారా కాని ముందు మీకు దుఃఖం రాకుండా చూసుకోండి, తరువాత మిగతా పని దేవుడు చేస్తాడు. ఇప్పడు మన చేతిలో ఉన్న పని మనం చేద్దాము, దేవుడు చేసే పని ఆయన చేస్తాడు, ఆయనకు ఏమీ జ్ఞాపకం చేయనక్కరలేదు. ఏది ఎప్పడు జరగాలో అప్పడు జరుగుతుంది. నిజానికి దేవుడే కర్త, ఆయనే భోక్త. కాని మనకు కర్తృత్వం ఉంది కాబట్టి మనమే కర్త, మనమే భోక్త అనుకొంటున్నాము, నూటికి నూరుపాళ్ళు ఇదే మన దుఃఖానికి కారణం, అందుచేత మనం దుఃఖాన్ని అనుభవిస్తున్నాము. దేహంతోగాని, మనస్సుతోగాని, పరిస్థితులతో కాని లోపల తాదాత్మ్యం ఉంది అనుకోండి మనకు అశాంతి వచ్చేస్తుంది, వాడికి ఉన్న డబ్బు ఆపు చేయలేదు. మీకు వెయ్యి కోట్లు డబ్బు ఉన్నా ఆ డబ్బును పెట్టి శాంతిని కొనక్కోలేరు. ఈ లోకంలో డబ్బుతో కొనుక్కోవటానికి సాధ్యంకానిది ఒక్కటే ఉంది. అది శాంతి. ఎవరైనా శాంతిని కొనగలరేమో చూడండి. మనం శాంతి స్థానాన్ని పొందాలంటే మాట, చేత, మనస్సు ఈ మూడింటిని జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకోవాలి. మీరు డబ్బు దగ్గర కొంచెం అజాగ్రత్తగా ఉన్నా ఫరవాలేదు కాని మాట దగ్గర అజాగ్రత్త పనికిరాదు. మీరు ఇంటి దగ్గర

పనిచేసుకొనేటప్పడు ఎప్పడయినా బద్ధకం పనికి వస్తుందేమో కానీ మీ మనస్సును నియమించుకోవటంలో బద్ధకం పనికిరాదు. మన మాట, మన చేత, మనకు వచ్చే తలంపులు భవిష్యత్‌లో మనకు దుఃఖాన్ని తీసుకొని రాకూడదు, ఇది ముందు మనం తెలుసుకోవాలి. నీవు చెప్పే మంచి మాటలు, నీవు చేసే మంచి పనులు, నీకు వచ్చే మంచి తలంపులు నీ మనస్సులో ఉన్న మురికిని పోగొట్టవని, నీ మనస్సును శుభ్రం చేయవని, నిన్ను బాగుచేయవని, నిన్ను ఉన్నతస్థితికి తీసుకొని వెళ్ళవని నీకు ఎవరైనా చెప్పారా? సత్కర్మ నీ బుద్ధిలో ఉన్న మురికిని పోగొట్టదని నీకు ఎవరైనా చెప్పారా? నువ్వు సత్కర్మ చేస్తే నీకు చిత్తశుద్ధి కలుగు తుంది, నీ మనస్సు బాగుపడుతుంది. నీ ముక్కులో గాలి తిరుగుతున్నంత వరకు యజ్ఞ, దాన, తపస్సులను విడిచిపెట్టవద్దు అని గీతలో పరమాత్మ చెప్పాడు. మనిషికి ఎంతకాలం అయితే స్వార్థం ఉందో అంతకాలం వాడికి సంసారం వస్తుంది అని బుద్ధుడు చెప్పాడు. పై పెదిమ క్రింది పెదాన్ని పట్టుకొంటుంది కదా అలాగ నీ మనస్సును నీ మనస్సుతోటి పట్టుకొని దానిని నియమించుకో. ఎవడో వస్తాడు, ఉద్ధరిస్తాడు అని ఎంతకాలం కనిపెట్టుకొని ఉంటావు. నిన్ను నీవు బాగుచేసుకోవ టానికి ప్రయత్నం చేసుకో, నీ వివేకాన్ని పెంచుకో, సమానబుద్ధిని పెంచుకో, నీ మనస్సు యొక్క చాపల్యాన్ని తగ్గించుకో, ఇదంతా నీవు జాగ్రత్తగా కృషి చేసుకో, నీ కృషి ఫలిస్తుంది. నీ ప్రవర్తనను బట్టి నీకు డిగ్నిటీ వచ్చేస్తుంది. మనస్సుతో మనస్సును పట్టుకొని జాగ్రత్తగా నీ మనస్సును నియమించుకొన్నావు అనుకో, మనస్సుకు ఏకాగ్రత కుదిరింది అనుకో, పరిపూర్ణమైన ఏకాగ్రతే సమాధి. నువ్వు పని చేసుకో, పనిని విడిచిపెట్టవద్దు కాని ఇది అనిత్యం, ఇది క్షణికం అని నీ మనస్సులో అనుకోవటం మర్చిపోవద్దు. నీ మనస్సు బాగుపడింది అనుకో, నీ బుద్ధి శుద్ధి అయ్యింది అనుకో జ్ఞానం దానంతట అదే వచ్చేస్తుంది. ఎల్లమ్మతో మాట్లాడవద్దు, ఈ పని నీవు చేయవద్దు అని నీ మనస్సు చెపుతోంది అనుకో, అది వినవద్దు, మీ వివేకాన్ని కాపాడుకోండి. చేప ఏ విధంగా అయితే నీటికి ఎదురు ఈదుతుందో అలాగ నీ మనస్సుకు ఎదురు ఈదటం నేర్చుకో. మనస్సు ఎటు గంతు వెయ్యమంటే అటు గంతు వెయ్యకు. మీకు ఎప్పడయినా దుఃఖం వచ్చింది అనుకోండి, రానివ్వండి. ఎప్పడయినా అశాంతి వచ్చింది అనుకోండి రావద్దు రావద్దు అనకండి, అశాంతి వస్తే రానివ్వండి. అది మిమ్మల్ని ఒకరోజో, రెండు రోజులో పీడిస్తుంది. అప్పడు కనిపించిన వారినల్లా తిట్టకుండా మీరు ఓర్పుగా ఉంటే ఆ దుఃఖమే, ఆ అశాంతే అందులోనుండి ఎలా

బయటపడాలో మీకు దారి చూపిస్తుంది, అది మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోతుంది. వాసనను జయించాలి అని మనకు ఉంది కాని వాసనాక్షయం చాలా కష్టం. ఎందుచేతనంటే మనం వాటితో కలిసి ఉంటాము ఇంక వాసనలు ఎలా పోతాయి. అవి అణిగి ఉంటాయి కాని నిజంగా పోవు. వాసన నశించటానికి స్వప్రయత్నం ఉండాలి, కాలం కలిసిరావాలి, ఈశ్వరుని దయ ఉండాలి. ఈశ్వరుని దయ లేకుండా చిన్న వాసన కూడా నశించదు. పుట్టినది జడం, పుట్టనిది చైతన్యం. పుట్టినది మొద్దు, పుట్టనిది తెలివిగలది. మనకు పుట్టిన దానితో తాదాత్మ్యం ఉంది గాని పుట్టనిదానితో తాదాత్మ్యం మనకు లేదు. ఆ పుట్టని దానితో ఎవడైతే తాదాత్మ్యం పొందాడో వాడికి ఆభవసుఖం, పూర్ణసుఖం అందుతుంది, వాడికి శరీరం ఉంటే సుఖం, శరీరం పోతే సుఖం, లోకం కనిపిస్తే సుఖం, లోకం కనిపించకపోయినా సుఖం. జ్ఞానిని ప్రపంచం అంతా వదిలేసింది అనుకోండి వాడి సుఖం రవ్వంత కూడా తగ్గదు. కొంతమంది లక్షలాది జనం మధ్యన ఉన్నా సుఖంగానే ఉంటారు. కొంతమంది ఎక్కడో గుహలలోనికి వెళ్ళిపోయి ధ్యానం చేస్తున్నాము అని ఏడుస్తూ కూర్చొన్నవారు ఉన్నారు ఎందుచేతనంటే అక్కడ అభ్యాసం లేదు. నువ్వు సన్యాసాశ్రమంలో ఉన్నా, గృహస్థాశ్రమంలో ఉన్నా అభ్యాసం చేయాలి. నువ్వు ఎక్కడ ఉన్నావు అన్నది ముఖ్యం కాదు, నువ్వు చేస్తున్న అభ్యాసం ఏమిటి? ఎంతవరకు అభ్యాసం చేస్తున్నావు అనేది ముఖ్యం. మీరు ఏదైనా ఒక మంచిపని చేస్తున్నారు అనుకోండి, అది విసుగ్గా చేయకూడదు, ఎలా చెయ్యాలి అంటే ప్రేమతో చెయ్యాలి, నిర్మలత్వంతో చేయాలి, శాంతచిత్తంతో చేయాలి, అణిగి చేయాలి, వంగి వంగి చేయాలి కాని ఎగిరి ఎగిరి పడకూడదు, కర్మఫలకాంక్ష లేకుండా చేయాలి. ఆ రకంగా ఏ పని చేసినా అది మంచి పనే. నువ్వు చేసేపని సౌమ్యంగా ఉండాలి, అది పదిమందికి ఉపయోగపడాలి. నీకు కుదురు లేకుండా, శాంతి లేకుండా, ఏవో గొప్పలకోసం పని చేస్తావు అనుకో అదంతా చెడ్డపని. మీరు బాహ్యంగా ఒక మంచిపని చేసారు అనుకోండి. మీరు చేసిన మంచి పనిలో ప్రేమలేదు అనుకోండి, శాంతి లేదు అనుకోండి, అది మంచి పని అయినా అది ఎవరికోసం అయితే చేసారో ఆ పని వారిని సుఖపెట్టదు. ఇంకోటి మీరు బాగా జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. మన కుటుంబసభ్యులు మనకు అశాంతి తీసుకొని వస్తారు, సమాజపరంగా అశాంతి వస్తుంది, ప్రకృతి పరంగా అశాంతి వస్తుంది, ఒకవేళ ఈ కారణాలు లేకపోయినా నీ దేహప్రారబ్ధం కూడా అశాంతిని తీసుకొని

వస్తూ ఉంటుంది. ఇన్ని రకాలుగా అశాంతి వస్తున్నప్పటికీ నీవు శాంతచిత్తం కోల్పోకుండా ఉంటే అప్పుడు భగవంతుని దయ నీకు కలుగుతుంది. అయ్యోపాపం వీరికి దుఃఖకారణాలు చాలా ఉన్నాయి. దుఃఖకారణాలు ఇన్ని ఉన్నా దుఃఖం లేకుండా ఉంటున్నారు, అశాంతి కారణాలు ఇన్నిఉన్నా శాంతిగానే ఉంటున్నారు. వీరికి నా దయను చూపించకపోతే ఎలాగ అని భగవంతుడు ఆయన దయను చూపించి మీకు మోక్షాన్ని ఇస్తాడు. ఏదో నామ జపం చేసుకోవటం, గుడి చుట్టూ తిరగటం సాధన అనుకొంటున్నారు. మీకు అశాంతికి కారణాలు ఉన్నప్పటికీ అశాంతి లేకుండా శాంతిగా ఉండగలుగుతూ ఉంటే అది కూడా సాధనలో ఒక భాగమే, అది ఉదాత్తమైన సాధన, దాని వలన ఈశ్వరుని దయకు పాత్రులవుతారు. అన్నాన్ని గరిటతో కదుపుతారు. అన్నాన్ని ఏ గరిటితో తిప్పుతున్నారో ఆ గరిట శుభ్రంగా ఉండాలి. మీరు ఏదయినా ఒక లక్ష్యం పొందాలనుకొన్నప్పడు, ఒక మంచి చేయాలనుకొన్నప్పడు మీరు అవలంభించే మార్గం కూడా మంచిగా ఉండాలి, సరళంగా ఉండాలి, నిదానంగా ఉండాలి. మీరు చేసే పనిలో సంకల్ప శుద్ధి కూడా ఉండాలి. గమ్యంలో శుద్ధి ఉంటే సరిపోదు, ప్రయత్నంలో కూడా శుద్ధి ఉండాలి, అదే నిజమైన కృషి. మీ మనస్సు నిర్మలంగా ఉంటే, నిశ్చలంగా ఉంటే అదే నిజమైన శుచి. మీరు నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా ఉండలేకపోతున్నారు అనుకోండి, ప్రతీ చిన్న సంఘటనకు ఆందోళన పడుతున్నారు అనుకోండి, కంగారు పడుతున్నారు అనుకోండి, మీ బుద్ధిలో శుచి లేదని అర్థం, శరీరానికి శుచి ఉంటే సరిపోదు, బుద్ధికి కూడా శుచి ఉండాలి. బుద్ధికి కనుక శుచి ఉంటే ప్రతీ చిన్న సంఘటనకు ఆందోళన రాదు. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నువ్వు నిజంగా ఎదుటివారికి ఉపకారం చేద్దాము అనుకొంటున్నావు అనుకో, నీ ఉద్దేశ్యం మంచిదే అనుకో కాని నువ్వు చేసే పని అహంకారంగా ఉంది అనుకో నీ పని నెరవేరదు, నీకు బాడి అంటుకొంటుందికాని పని సున్న. నువ్వు అజ్ఞానంలో ఉన్నావు అనుకో, అశాంతిలో ఉన్నావు అనుకో, అహంకారంలో ఉన్నావు అనుకో లోకానికి ఏదయినా ఉపకారం చేయాలన్నా నీవల్ల ఉపకారం జరగదు. నువ్వే ఆందోళనలో ఉన్నప్పడు ఎదుటివారిని ఆందోళనలేనిస్థితికి ఎలా తీసుకొని వెళ్ళగలవు. అది నీకు సాధ్యం కాదు. ఇది బాగా జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. ఉన్న వస్తువు ఉన్నట్లుగా మనకు ఎరుకలోనికి వచ్చే వరకు మనం కానిదానిని మనం అని అనుకొంటూనే ఉంటాము, మన కూడా అశాంతి వస్తూనే ఉంటుంది. మీరు కష్టపడి జ్ఞానం సంపాదించారు అనుకోండి ఇతరులకు ఎవరికీ

మనం ఏమీ సహాయం చేయకూడదు అనుకొన్నా అది ఆగదు. నువ్వు ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించావు అనుకో నదికి వరద వచ్చినప్పుడు ఆ ప్రవాహం సుడులు తిరుగుతూ ఎంత వేగంగా వెళ్ళిపోతూ ఉంటుందో అంతవేగంగా నీ కళ్ళు చూడటానికి కూడా అందని వేగంతో నీ ద్వారా సమాజానికి శాంతి, సుఖము, ఆనందం ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. నేను ఆపు చేసుకోవాలి, నేను ఆనందం ఎవరికీ ఇవ్వకూడదు, నేనే జుర్రుకోవాలి అని నువ్వు అనుకొన్నా కుదరదువయ్యా పుల్లయ్యా అంటున్నారు. మనం గోదావరి నది దగ్గరకు వెళ్ళి నువ్వు సముద్రంలోనికి వెళ్ళకు, నేను నిన్ను చూడటానికి వచ్చాను, ఒక గంటసేపు ఇక్కడే ఆగు అంటే అసలు మన మాట వినదు, మన వంక చూడదు, అదే ప్రవాహం, జ్ఞాని పరిస్థితి కూడా అంతే. జ్ఞానం యొక్క ప్రవాహం అలా సాగుతోంది కాబట్టే, ఆ ప్రకారం కొంతమంది మహర్షులు, మహాత్ములు జీవిస్తున్నారు కాబట్టే ఉపనిషత్‌లలో చెప్పిన మాటలు, గీతలో చెప్పిన మాటలు నిజమే అని మనకు అనిపిస్తుంది, అలా ఎవరూ జీవించటం లేదు అనుకోండి, ఆ వస్తువు ఎవరికి అందటం లేదు అనుకోండి ఏవో పురాణం మాటలు, అవి నిజాలు ఏమిటి అనిపిస్తుంది. ఆ మాటల ప్రకారం ఎవరో ఒకరు జీవిస్తున్నారు కాబట్టీ ఆ ప్రవాహం అలా నడుస్తోంది. అందుచేత ఇతరులకోసం కాదు మీ కోసమే మీరు కష్టపడి కష్టపడి, సహించి, ఓర్పుతో జ్ఞానాన్ని సంపాదించారు అనుకోండి, అది నువ్వు పొందాక, ఎవరికి ఇవ్వకూడదు మనమే జుర్రుకోవాలి అని నువ్వు అనుకొన్నా కుదరదు, నీ కప్ప పొంగిపోయి అది సమాజంలోనికి ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది, నువ్వు విశాలమయిపోతావు. గడ్డిపరక ఎంతమంచిది అంటే మనం దానిని కాలికింద పెట్టి తొక్కినా అది ఏమీ అనదు, అలా అణిగి ఉంటుంది, ఒకవేళ దానికి కుట్టటం చేతనయినా కుట్టదు, జ్ఞాని యొక్క స్వభావం అట్టిది. సూర్యుడిని చూడటం మనకు ఇష్టంలేదు అనుకోండి, మనం కళ్ళు మూసుకొంటే సూర్యుడికి వచ్చే నష్టం ఏమిలేదు. నదీ ప్రవాహాన్ని ఎవడు ఆపుచేయగలడు. అదే ఏసుక్రీస్తు చెప్పాడు కొండ మీద దీపం పెట్టి ఆ దీపాన్ని ఎవరు చూడకూడదు అనుకొంటే ఆ దీపం మనకు కనిపించటం మానుతుందా? జ్ఞాని యొక్క వైభవం కూడా అటువంటిదే. ఒకసారి ఎవరో బుద్ధుడిని దేవుడి గురించి అడుగుతున్నారు. ఆ ప్రక్కన ఉన్నవాడు ఏమి అంటున్నాడు అంటే ఈ బుద్ధుడి ద్వారా ప్రవహించే ప్రేమ, ఈ బుద్ధుడి ద్వారా ప్రవహించే జ్ఞానం, ఈ బుద్ధుడి ద్వారా ప్రవహించే శాంతి ప్రవాహం ముందు ఒకవేళ దేవుడు అంటూ ఉంటే ఈ ప్రేమ ప్రవాహం కంటే గొప్పగా ఉంటాడా?

మనందరకు దూరపుకొండలు అంటే నునుపు, ఎక్కడో దేవుడు ఉన్నాడు అంటే నమ్ముతాము కాని మన హృదయంలో దేవుడు ఉన్నాడు అంటే మనకు నమ్మకం కుదరటం లేదు.

బుద్ధుడు ఏమని చెపుతున్నాడు అంటే మీరు ఏ విషయంలోను అతిగా వెళ్లవద్దు, మీ పనులు మీరు చేసుకోండి, ఇల్లు విడిచిపెట్టి ఎక్కడికి పారిపోనక్కరలేదు. మీ పనులు మీరు శ్రద్ధగా చేసుకొంటూ ధర్మమార్గాన్ని విడిచిపెట్టకుండా, అందరూ అలా ఉన్నారు మనం కూడా అలా ఎందుకు ఉండకూడదు అని ఇతరులను కాపీ కొట్టకుండా నీ మార్గంలో నువ్వు ప్రయాణం చెయ్యి, నువ్వు ఒంటరిగానే వెళ్ళు, కూడా జనం ఎందుకు అంటున్నాడు. యు వాక్ ఎలోన్. నిర్వాణసుఖాన్ని పొందటానికి నువ్వు ఒక్కడివే నడిచి వెళ్ళు, నీ కూడా జనం ఎందుకు? నీ కూడా వచ్చిన వారు వస్తారు, రాని వారిని వదిలెయ్యి. నువ్వు చనిపోయి నప్పుడు నీ కూడా పదిమంది వస్తున్నారా? నువ్వు వందకోట్లు సంపాదించి ఎవడికైతే ఇచ్చావో వాడు కూడా మరణానంతరం నీ కూడా రాడు, కనీసం వల్లకాటికి కూడా రాడు, అది ప్రపంచం యొక్క స్థితి, అది సమాజం యొక్క స్థితి. నీ పద్ధతిలో నువ్వు వెళ్ళిపో, నీకు కావలసి ఉంటే సత్పురుషుల సహకారం తీసుకో, నీకు సహకారం లేదు అనుకో నీ మార్గంలో నీవు ఒంటరిగా నడిచి వెళ్ళిపో, నిర్మలంగా నిశ్చలంగా వెళ్ళు, నీ మార్గం నువ్వు విడిచిపెట్టవద్దు. మన విగ్రహాలు రోడ్డు ప్రక్కన పెడతారు అనుకోండి, మన పేర్లు పుస్తకాలలో వేస్తారు అనుకోండి. మనకు శాంతి లేనప్పడు, మనకు సుఖం లేనప్పడు ఆ పుస్తకాలలో పేర్లు, విగ్రహాలు ఇవన్నీ ఏమి చేసుకొంటాము. మీ బుద్ధి నిర్మలంగా నిశ్చలంగా ఉంటేనే అది శుచి, లోపలశుచిగా ఉన్నామో లేదో మనం చూసుకోవాలి. మనకు ఇష్టం ఉన్నా, ఇష్టం లేకపోయినా ఈ శరీరం బయటకు వెళ్ళిపోతుంది. ఎందుచేతనంటే అది మనం కాదు. భగవంతుడి నామాన్ని ఎలా జ్ఞాపకం పెట్టుకొంటున్నారో, సాధనకు ఇది కూడా అలా జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. సాధన ఎందుకు అంటే ఇప్పుడు మనం ప్రకృతి ఒడిలో ఉన్నాము. ప్రకృతి ఒడిలోనుండి జంప్ చేసి శివుడి ఒడిలోనికి వెళ్ళటానికి మనం చేసే ప్రయత్నమే సాధన.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 30-08-05, వడ్లూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఉన్న వస్తువు ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే. దానిని అనేకమంది అనేక పేర్లుతో పిలిచారు, ఎన్ని పేర్లు పెట్టి పిలిచినా వస్తువు ఒక్కటే. సాధన అనేది మీరు ఎలా చేయాలి అంటే మీరు